

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

9/2011

Přepis na rozloučenou členů J. Hofmana a Oldřicha Rejchrtů ze dne 14. 9. 2011 pronesený synem Oldřicha Rejchrtů

Obvykle se říká, cesta života. Já osobně bych v případě tatky použil jízdu po dálnici. Nic zvláštního, povolených 130. Ale řekl bych, že tatkův život byl rychlejší než u některých jiných. Jen si vezmeme, že podle vyprávění tatky, tak rádo se v jejich vst na Volyni na Ukrajině objevilo povrání, když nějaký německý voják při jednom z přechodu fronty zrazil krystalika. Jeden ze starších si sedl na židli, nasadil si sluchátka a vyprávěl zbytku vesnici, co slyší. A nakonec se tatka našel pracovat s počítačem a internetem. Za jeho život vznikla spousta technologií a spousta jich za jeho života i zanikla.

Od dětství chci být vojákem. Když jsem se ho neotázal, proč, co ho nejvíce v životě mrzí, řekl mi, že ho mrzí, že nemohl být za války vojákem. Chybělo mu prý jen pár měsíců do patnácti a mohl narukovat. Ani v mírové době se mu nepodařilo naplnit tento sen. Nejprve mu ho zbratila emigrace bratra a pak i tuberkulóza, kterou se nakazil od korejských spolužáků na koleji při studiu na vysoké škole. Rozhodl se vnovit vodoohodpňářství. V té době to byl překotně se rozvíjející obor, který díky komunistic-
ké diktatuře umožnil stěhování celých vesnic i měst a výstavbu nových přehrad a regulací vodních toků. Začínal na stavbě přehrady Fláje v Kruševých horách v projekci a spolupráci se na projektování dalších vodních děl. Okolo roku 1968 změnil zaměstnavatele a nastoupil do Po-
vodí Vltavy. Tam mu bylo umožněno uplatnit

jeho organizační schopnosti. Začínal jako admirál flutyby Pavodí, až se nakonec stal ředitelem závodu Dolní Vltava. Vy, co jste tu od vody, vzpomínáte na něj a třeba na Rejchrtovy ješťábi.

Převratná doba okolo roku 1989 znamenala několik zásadních změn v tatkově životě.

Nejprve já jsem odešel do Rakouska, pak se rozpadlo manželství mých rodičů, poprvé tatkové znohy smetly tatku z ředitelského křesla a nakonec pojal za svou ženu tatky Jarku a přijal do rodiny i obě její děti.

Tim započala další etapa jeho života. Po kritickou dobu se snažil uchytit se stavební firmou Stavur, ale nakonec odešel do důchodu. Důchod ale pro něj neznamenal konec aktivit. Naopak. Vrátil se ke kořenům viny, ve které vyrastl a myslím, že se stal platným členem zedního sboru. Pustil se do práce pro Svaz Čechů z Volyně, ve které vyrastl, a myslím, že se stal platným členem zedního sboru. Pustil se do práce pro Svaz Čechů z Volyně a jejich přátel, kde, jak jinak, se časem stal předsedou. Jeho zasluhou stojí v Českém Malíně pomník připomínající událost srovnatelnou s tím, co se stalo v Lidčicích. Pustil se do věštění a to tak, že i když se mu věnoval pár let, tak nejen věděl, který nám teď pomáhá se věčeláním, říkal, že včelstva jsou silná a je namach vidět dobrá péče.

A to je to, co bych rád teď, při vzpomínce na tatku zdůraznil: péče. Tradiční Floukala z poslední předrevoluční doby říkala: Všechny světné ikoly plní svědomím a s fádou péčí. V tatkově případě se nejednalo jen o fád. I proto věděl, kde se objevil, dostal nějakou funkci. Vždycky si získával pozornost svým rebelantsvím, které ale nebylo samozřejmé. Vždy přemýšlel jak co zlepšit, zejména po organizační stránce. Vždy pro něj bylo důležité slovo závazkem nače vše. A tyto vlastnosti z něj činily výjimečného člověka. Znáím hodně lidí, kteří si ho vážili, znám i dost takových, kteří ho neměli rádi, ale neznám ani nikoho, komu by byl tatka fík.

Tatko, děkuji Ti za všechno, co jsi pro mě udělal. Myslím, že jsi ze mě vychoval slušného člověka, učil jsi mi jak se dívat na věci s nadhledem. Tvé nekonečné rozubírání smad každého mého prohřešku, ve mně vypěstovalo empatii Tu, jak jsi mě donutil se zlozeným palcem na pravé ruce napsat domácí úkoly, jistě přispělo k mé vytváření a smaze problémy řešit a ne před nimi utíkat. Diskuse o filozofii nebo Tvé obilžené matematice, tatko, mi otvíraly oči směrem k vyšším hodnotám. Debaty o politice se mě dělaly rebelantem v hodinách občanské nauky. To, že jsi mě bral do Teplíc, kde jsi se občas nebál jít do kostela, jistě přispělo mé víře v Boha. I když jsem se mnohdy neshodil, tak přesto si o něm tuho, že jsem právě díky Tobě pochopil, že smyslem diskuse není přesvědčit druhého, ale to, že jsou předneseny podněty, které slouží druhému k zamyšlení.

Když mi psal primářka v hospici říkala, jak je to ode mě hezké, že jsem u Tebe setrval do že si za to můžou sám. Dej Bůh, aby se mi

posledního okamžiku, odpověděl jsem jí, že jak jsi si mě vychoval, tak takového mě máš. Tedy, povedlo přemést být jen trochu Tvou moudrosti na mé děti a snad i vnuky.

Druhý přepis

Mám za povinnost aspoň několika slovy vzpomenout na tři naše polské přátele, protože jsem s nimi prožil v rámci Sdružení Čechů z Volyně skutečně mnoho let, vlastně od jeho vzniku. V roce 90 jsme na popud ing. Petříčka a přítelem Hlaváčkem začali hovořit o tom, že bychom měli uvést nějaké sdružení volyňských Čechů, jako byl původně kdysi Svaz Čechů z Volyně, ještě hned tedy po válce, který zde vznikl. Několikrát jsme se sešli a hovořili jsme o té problematice a potom se k nám tehdy přidal právě ještě ing. Hofman, takže tato čtrveřice spolu byla spoluvůdce tohoto začátku tohoto tohoto sdružení Čechů z Volyně, vypracovali jsme stanovky atd. a začali jsme prosit organizovat. Fkt je ten, že prostě takovým motorem u toho právě byl ing. Hofman, který předešlým vzal na starost u organizační náležitosti. I to upřesňuji, prostě v rámci republiky, rozdělení na regiony apod. samozřejmě, že to nebyly jednoduché začátky, bylo to bez prostředků, bez něčeho, ale přesce jenom ten entuziasmus tatky byl a tudíž se dilo začalo dít. Protom tedy: po určité době kdy už nastaly různé změny, se stal předsedou sdružení Oldřich Reichart, kterého jsem znal a obdivoval jsem ho, že v době, kdy už byl vidně nemocný, se ujal té povinnosti. To by nikdo nedokázal, já jsem ho znal jako takového nadšence, kdy em nezájmě věnoval spousta hodin toma, aby vrbudoval zdarma pomník v Českém Malíně a bez nároku na jakoukoliv odměnu se svými náklady, takže jsem se tehdy divil, protože to byla opravdu síťace, kdy byla nutná změna a věřil jsem tomu.

Pokud jde o přítele Duhe, moha říci, že prostě od začátku byl velice plným členem tohoto sdružení, nejenom členem ale i funkcionářem. Byl mistopředsedou pro Moravu a velice dobře spolupracoval. Necháti tedy právě hovořit o tom osvoznování a armádě, ale byl jsem tam mnozí, a nechtí vyvolávat toto písmi serkáni, které smlávil sdružení Čechů z Volyně, a chci říci, že ti naši členové učelili pro tu sdružení pro jeho vznik a jeho existenci do té doby maximum, a bez nich prostě to sdružení nebylo. Já se přiznávám jako první předceda tohoto sdružení, že to dlouho nevydržel, ale ono vydrželo a věřím že tito tři naši přátelé, na které dnes vzpomínáme, se o to maximálně zasloužili.

Profesor Miroslav Satava

Omluva: V prvním článku na památku Jiřího Hofmana a Oldřicha Rejchrtů se objevila v první řádce „smutná zpráva ošch ovny“ zatím co mělo správně být „smutná zpráva o šch ovny“. Prosíme čtenáře o doplnění této listiny a v poslední řádce si opravit překlep Garriga.

Děkujeme!

Byla jsem na setkání černobylských krajanů

Moc jsem na letošní setkání šlábla a ukázalo se, že přívalem. V sobotu 8. října přijelo do Jaraměř-Josefova zase mnoho milých lidíček ze všech koutků republiky, kteří byli rádi, že se opět setkávají. Začínalo na setkáních Volyňských většinou převládá starší generace, na tomto setkání naopak převládala střední a mladá generace, včetně dětí.

Setkání k 20. výročí návratu do staré vlasti bylo pojato velkoryse. Dopolodní se konala vědecko-praktická konference a večer vlastní setkání s bohatým kulturním programem, hudbou k tanci a s pohostěním. Zážitky nad setkáním předložil předseda Senátu PCR pan Milan Štěch, který účastníky dopolední konference osobně pozdravil, a Hejtmán Královéhradeckého kraje pan Lubomír Franc. Vše bylo perfektně zorganizované pod vedením pana doc. Borise Hluka. Ze SČPV se kromě mě zúčastnila setkání i naše předsedkyně Jarutka Němcová-Ničová a Roman Štěr. Jarutka předložila účastníkům jmenem našeho sdružení.

„Jak nás ovlivnil návrat do staré vlasti“ to bylo téma celého setkání. Na konferenci se probíralo spíše teoreticky, na základě výzkumů apod., zatímco večer promluvil mnoho účastníků o svých vlastních zkušenostech. Zaujala mě zejména vystoupení mladých lidí, vědňanu studentů, kteří spontánně hovořili o tom, jak jsou v naší republice spokojeni a že už by se nikdy nechťli vrátit zpět. Uplně mě dával jsem mladý muž, který ve svém vystoupení děkoval rodičům, že ho odvleli do České republiky. Záčne střísnit však nebyly slyšet ani od starší generace. Problémy, které se objevovaly již na minulém setkání (např. důchody), se zdají být vyřešeny a zbývají tedy jen problémy, které v současné době zatěžují i příslušníci většinové České společnosti.

Setrvala jsem na setkání ráda až do konce a přeji krajanům od Černobylu mnoho dalších úspěšných setkání. *Miloslava Žáková*

Oznámení

Oznamujeme čtenářům Zpravodaje SČPV, že pro velký zájem o knihu Jaroslava Ornstá Česká kolonie Malá Zubovčička na Ukrajině pořídilo SČPV její dotisk. Zájemci si knihu mohou objednat na adrese Miloslava Žákové, Karlova 4, 110 00 Praha 1, tel. 604 755 346

Dne 28 října

proběhla v Ústíku na Litoměřicku zajímavá akce potomků volyňských Čechů z iniciativy předsedy a místopředsedy brněnského regionu.

Setn byli seznámi potomci rodů Sazečků, kteří se narodili 1968 v Držovicích v Prostějově a jako malé chůdky odešli se svými rodiči a sourozenci do Českého Strávkova. Tady se učili s Naděždovou Gmelovou, se kterou měli dvě děti. Naděžda zemřela na tyfus a vdovec Alois se oženil s Josefou Vojtovou, s kterou měl dalších deset dětí. Alois zemřel v roce 1922 rovněž na tyfus spolu se dvěma nejmladšími dětmi.

Syňa Jaroslava zabil v roce 1944 hunderovec a ostání synové se aktivně účastnili osvobozování Československa v řadách Čs. jednotky v SSSR.

Rodiny Sazečků šly od roku 1907 v Mírně a Českém Hájí, odkud v roce 1947 reemigrovaly

do severních Čech do obcí Prosemyky, Opárno, Lukavce a Bílinka. Atd.

Nejstarším rodičkem z Volyně je nyní přes 80 let. Na setkání v Ústíku byl pro setkání připraven program, který zahrnoval seznámení s celým rodokmenem a prezentaci zajímavostí, které byly při jeho sestavování zjištěny. V rámci akce byla spousta informací upřesněna a aktualizována. Pokud někteří členové znají informace o našem rodu, o Českém Strávkově, Mírně, Českém Hájí apod., uvítáme, pokud se s nimi budeme moci sejt a informace si zaznamenat. Kontakt na autora článku: sazeček@gmail.cz, tel.: 776310958

Lubomír Sazeček

předseda výboru regionu Brno
Saznicová 288/3, 623 00 Brno

„Je docela možné, že si někdo vzpomene...“

Tak zni vyňtatek z článku „I v Hruze šel život dál“, který postala do ZPRAVODAJE SČPV krajanů O. Čvančarová-Havričkové.

V tomto článku popisuje poprvak ukrajinských chlapců v Lucku, kteří osasili v boji za svobodu Ukrajiny. Byli to příslušníci Ukrajinské povstalecké armády, upřte známí hunderovci. Hněd na to vyšel slánek v č. 7/2011 krajanů Esterkové Heleny, která píše o popravě v Rovněm.

A do třetice jsem obdržel velké zajímavou knihu od spolužáčky z Volyně Kašila mi název „Čestami bolestmi“, kterou napsal Petr Bojarský. Je na stejné téma, jako předchozí kniha „Nátek hladového zvířete“. V obu knihách jsou vzpomínky svědků, bojovníků, za samostatnost Ukrajiny. Jsou zde popisovány doslova nelidské podmínky Gulágo. Ovšem také velká touha to vše se cti přezít, navazování velkých lásek, které prožívaly pouze v dopisech vězňáků darovaných. Mnohdy až po deseti letech se takové záměstí setly a dočkaly se i pravdomy.

Ne všichni měli to štěstí. Mnozí z nich končili na šibenici, jak to dopisují naše depokativky. Zvlášt je tam popsaná poprava na „banzu“ v Lucku. Tožik se to podobá tomu popisu, který napsala O. Čvančarová-Havričková. Spasovatel mluvil se dvěma svědky. On sám uvádí, že jsou pemární rozdíly v jejich vzpomínkách. Obu nejmu místní jako naše krajanů. Jedna z nich, tehdy studentka, je z Hrochova. Shodně oba vyprávějí o tom, který se utrh. Die nich ještě státi zvolat „Ukrajna nás nezapomene!“ Sláva Ukrajíně!“. Zajímavou jsou také vzpomínky kulturního činitele, který přišel z východní Ukrajiny přetvářet myšlenky Ukrajinců ze zapadu. Když to vše viděl, zvláště to hrde a vlastenecké chování popravovaných, začal pochybovat o tom, že jsou to jen spozní zločinci. Nakonec skončil jako činitel ilegálního odporu ukrajinských ostrovců.

V Mašřově 31 října 2011
Vlčáky Kytl s manželkou

Děk za člunek, budeme na Vás myslit a přejeme Vám, abyste byl zase hrey zdravý. Váš z redakce

K 20. výročí návratu do staré vlasti a usídlení v ČR

Rada Černobylských krajanů a Občanské sdružení Spektrum - sdružení na podporu multikulturních aktivit v regionu NUTS II

-Severovýchod a organizovalo v Jaraměř-Josefově dne 8. 10. 2011 Fórum černobylských krajanů k 20. výročí návratu do staré vlasti a usídlení v ČR. Fotum bylo koncepciově jako dvě navzájem se navazující akce: konference na téma: „Identita migrantů z Východní Evropy a její integrace v českém prostředí“ a 3. celostátní setkání reemigrantů od Černobylu s kulatým stolem „Jak Vás změnilo předsídlení do staré vlasti“. Na organizaci akce se podílelo také MV České republiky a město Jaraměř (starosta ing. Jiří Klepša).

Akce se uskutečnila pod záštitou předsedy Senátu Parlamentu ČR Milana Štěcha a hejtmána Královéhradeckého kraje Lubomíra Franc. Pan předseda senátu osobně se zúčastnil v jednání konference.

Akce se zúčastnili: předsedykyně SČPV J. Němcová-Ničová, členka předsednictva Miroslava Žáková a předseda historické komise, roman Štěr

Organizaci zmíněné akce předcházela důkladná příprava, která zahrnovala zpracování Koncepce Fóra, jeho doporodná akce - výstav o životě reemigrantů od Černobylu v ČR, oslovení možných referentů, účast na vědecko-praktické konferenci a diskutování kulatého stolu, propagaci akce ve sdělovacích prostředcích, finanční zabezpečení akce apod.

K účasti v konferenci se přihlásilo 14 referentů: vědecké pracovníky a představitelé krajanů a lidí z Ukrajiny a Slovenské republiky. Jejich referáty jsou publikovány v sborníku materiálů konference. Celkový počet účastníků konference byl 63 osoby (maximální kapacita místa provedení konference - malého stolu PDA v Jaraměř-Josefově) V referátech a diskuzích k nim byly projednány zkušenosti adaptace reemigrantů, problémy proměny identity, otázky suazibility předsídlených krajanů z Ukrajiny a Kazachstánu, souhlasný život krajanů na Ukrajině apod.

Ve večerním kulatém stole na téma: „Jak Vás změnilo předsídlení do staré vlasti“ se zúčastnila rekordní (ve srovnání s předchozími sborníky) 200 lidí) počet předsídlených a hostů - 220 osob, včetně krajanů z Ukrajiny, kteří se spochátně dostavili, aby se zúčastnili v akci. Pozitivním jevem byla bojná účast mladých lidí.

V diskusi se zúčastnilo 12 osob. Diskutáři zdůraznili pozitivní vliv předsídlení ze zóny Černobylu na jejich zdravotní stav, klade hodnotní potoky integrace, které byly vytvořeny vládou ČR a orgány samosprávy, přínos reemigrace na udržování a obnovení kulturních tradic, ukázali na nutnost péče o historické a kulturní dědictví, na zlepšení komunikace s obyvateli a úřady v místech usídlení reemigrantů.

Na finančnívání Fóra se podílely MV ČR, krajské úřady Královéhradeckého a Karlovarského kraje, městské úřady v Jaraměř, Milosvích, Horním Slavkově a Rašsku.

Doc. Boris Hluka CSc.
Předseda OS SPBÁTRUM

Dopis Josefa Hudečka

Nemohu souhlasit s nařčením, že Vilkováci spolupracovali za války v roce 1942 a 1943, a jarmik mládež: 1944 a budemovci, než nás osvobodila Rudá armáda. Nevřím, kdo na to přišel. Je to sprostá lež. To by znamenalo, že Vilkováci pomáhali vraždit Poláky a pálii jejich vesnice. I když od osvobození Rudou armádou klid od hunderovců nebyl až do našeho odjezdu

do Čech. Což z nás, věřím, si větna pamatuje. Proto bych chtěl redakci naší kalny Volyně Čechů v prvním a druhém období sdělit, co já z téch dob pamatuji.

Když banderovci ovládli všechny vesnice v okolí a začali likvidovat polské obyvatelstvo, sem tam si vyřídili účty s náikými Čechy. Banderovci se začali vyzbrojovat, obsadili v českém Velkém dílny, a všichni ostří fernalci museli vyrábět, protože české zámečkáři a kovodělní dílny byly na tu dobu dobře stroje vyvábené. Pamatuji si, že křebi lili plátěné maskovací přádky. V českém Velkém pro banderovce dělaly se klobázy, vařila se smotchno. Otac byl sadlártem, musel vyrábět u nás postroje na koně a sedla, opasky s dohodou a hlavně pásky k ostrahám. Ani si banderovci myslili, že když jim budou cinkat ostruby, že porazí Němce i Rudou armádu. Také měli heslo: „Dolaj Hitlera, dolaj Stalina, nam da zdravuju mir“. Protože itcova dílna byla tak pro dva lidi, přemístili ji do Boučkovy stavení. Už si nepamatuji, kteří sedláci tam museli pracovat, Holáčků nebo Sova, ale vím, kdo jim dělal místra. Byl to starý sedlák z Těškovy, který říká že pracoval u carského dvora Jmenoval se Kocara. Tito fernalci nikdy nedoslova mobilizovali! Pamatuji se, že dostávali někdy místo mzdy proviant. Peníze, jak každý ví, vůbec neplyly.

Ko intendant tam působil Kotovský. Po novém roce 1944 se vzstal oddíl Kurmanů. Jejich velitelé byli seznámeni s dílnami, zřehánili se také na tři Krále sčveny vůči a hned na to zmizeli. Nato jsme byli bombardováni Letci včetně, do čeho se mají strefit. V sousedství Boučkovy domu, kde byla sedlácká manufaktura, byla shozena jedna hornba, byl ustanoven sřepinova pan Sova. Těch náletů bylo několik. Dílna pak byla přestěhována do černého lesa vedle Řižníků. Doufám, že to bylo šité polských plátek Lovanduských. Tam naši fernalci si museli dočkávat. Po obsazení Volvoka a výrobní osad ustupující německou armádou jírnba skončila. Celou dobu jsme žili ve velkém strachu sřepinova nedopadu jaký Český Malin. Také proto veškerou činnost banderovci umišťovali do české vesnice. Při atenu by to volvokská ves také odnesla i její obyvatelstvo. Každý si dovede představit jak.

Tu, že Volvokci a Podvysoká spolupracovali s banderovci není a nebyla pravda.

Spolupráce s banderovci byla vyjnacna a v případě, kdyby jim nebylo vyhověno, následky by byly kruté pro celou vesnici.

Josef Hudeček

Vlasta Fáborská Vzpomínka

(jřtřpřvek na setkání Volynských Čechů
v Suchbale 8. 10. 2011)

Časťa bych Vám povědět o vesnici, ve které jsem se v roce 1945 narodila. Jmenuje se Český Račín. Byl o 20 let mládež než větna obec na Volyni. Založil je Čech z přelidnění okolních vesnic kolem roku 1885. I když navazoval na Ukrajině Račín, byl samostatný obcí, patříl do hosochovecké oblasti. Byl daleko od ostatních českých vesnic. Nejbližší Sklěná byla 16 km, Kupčovo 6 km. Žilo v něm 47 českých rodin spolu s 6 ukrajinskými a 1 židovskou. Kromě zemědělství byli v obci 4 kováři, 2 truhláři, 2 kolářů. Byla tam cihelna, pěstoval se chmel. Obec si zachovávala svůj český ráz nejen budovami a ovocnými sady, ale hlavně

národnými zvyky a kulturou. Čítala se ve škole vyučovala 4 hodiny týdně, v obci byly bohaté knihovna, dvojdílí kroužek, dechovka, z Československa si nechávali posílat noviny a časopisy. Bohužel tato úspěšná doba neměla dlouhého trvání. Velmi kruté se Českého Račína dotkla první světová válka. Bylo položeno nebo úplně spáleno mnoho domů, fronta byla neadekta. Chyběly nejnutnější životní potřeby, nebyly léky ani oivo. Nechtěli by to Čechi, aby se nevzpamatovali a svou zničenou obec neobnovili a nezelebili. Druhá světová válka se Českého Račína dotkla stejně krutě. Fronta prošla přes obec dvakrát a řídili tady Banderovci. Možná i proto z tak malé obce narukovalo do Svobodovy armády 23 račinských mužů. Dva z nich na frontě padli a čtyři byli vážně zraněni. Jedním z tělech zraněných a Duky byl i můj táta.

Od návratu do Čech žije větna Račínáků na severní Moravě, hlavně na Opavsku. Díky cestovní kanceláři jsme Račín viděli stříkat. Ale už to není vesnice plná vřivých sadů, zbylo jen pár chat v neudřovaném okolí. S prvním zjezdem byl s námi ještě i můj táta a strýc, a tak vím, kde stával náš dom, dětstva kovářna, pole i ta vřivá alej. Je to vesnice, kde jsou kořeny mě rodiny, je to můj Račín.

(Vlasta Fáborská, Opava.)

NAŠI JUBILANTI ...

Vážení naši redaktorko

Velice rád bych sebral alespoň poslední číslo Zpravodaje Sdružení (můžu i více) a to jako dárek pro pana plk. Josefa V. Tomana, který se v sobotu 19. 11. dožil 99 let.

Za panem Tománem dočhdím 1x týdně do Vujevské nemocnice (jakžto dobrovolník jsem už v dihotu a to je jedna z aktivit). Pomůžete mi?

Jsem rád, že jste se nám ozvali, nemeli jsme žádné informace a poltome Vám samozřejmě čtení pro Josefa V. Tomana i pro Vá. Zdržíme to s pl. Načovanou. Sice pozdě, ale rádi oslavíme, který nám posílal básničky, pjeleme hodně zdraví a štěstí a hodně dalších let!

Redakce Zpravodaje

Region Domažlice

3. čtvrtletí

Červenec: 69 let Janeček Josef, Okulek-Koymě. 94 let Šimková Evženka, Ivančice-Sřby. 68 let Ludvínová Zdeňka, Ivančice-Horvovský Týn.

Sřpen: 90 let Riglová Anna, Molábnice-Nřbyny. 75 let, Začek Jaroslav, Sklěno-Meclov. 80 let Holozec Rostislav Nové Ivančice Horvovský Týn.

Září: 81 let Biřovcová Marie, Kepče-Trutnov. 78 let Benešová Evženka, Račín-Poběžovice. 97 let Šubstova Libuše v Ivančic-Polžice. 74 let Volný Jiř Obanka Přívod. 50 let Pěhlbová Jiřina, Dolina-Horvovský-Týn.

4. čtvrtletí

Rřien: 84 let Karsová Marie Dolinka-Sřby. 81 let Křebich Boris, Ivančice-Meclov. 90 let Nechvilová Marie, Moldava-Podčerkvohostouna na Š.

Lřstpad: 65 let Šnejbergerová Marie Budřez-Skočice. 79 let Řeháková Anna, Kupčev-Líně u Přimř. 75 let Škardová Antonie, Andřejevka-Bližejov. 87 let Vokáčová Anna, Ivančice-Horvovský-Týn. 51 let Bourková Jaroslava, Hřnsko-Ostromě Horvovský-Týn. 74 let Ledvína Vladimř, Ivančice-Horčice-Týn.

Prosinec: 46 let Kolbačová Jana, Domažlice-Strakonice.

Všem našim jubilantům hodně zdraví, štěstí, spokojenosti a životní pohody za region přejř
Ledvína Vladimř a Pětelková Nařa

Region Litoměřice

Rřien: 82 let Jarmila Dědková z Mirošovic, bytem Danov dihotu. Podbořan, 86 let Marie Janouchová z Vlkova, bytem Dřín. 86 let Jiřina Vřková z Mirošovic, bytem Litoměřice, 86 let Radomř Vřk z Boratína, bytem Čašatovce, 87 let Kaisa Vřbovřá z Křehněnek, bytem Lovosice, 88 let Mělanie Titlovř z Českého Závřova, bytem Pulčep. 70 let Vladimř Opouček z Boratína, bytem Čiřtíněves.

Lřstpad: 75 let prof. Věra Vřchová ze Semidub, bytem Litoměřice, 80 let Lida Vřková z Mirořina, bytem Litoměřice, 80 let Bohumil Škřabal z Bojsky, bytem Encovany, 81 let Josef Sřajř z Mirošovic, bytem ve Štři, 82 let Nana Břrtová ze Zolbovna, bytem Litoměřice, 82 let Vřclav Beneš z Nivy Hubinské, bytem Litoměřice, 83 let Zdena Farnarovř z Mirošovic, bytem Litoměřice. 86 let Olga Lugerovř z Hulecě, bytem, Litoměřice, 88 let Olga Břlková ze Strašova, bytem Litoměřice, 90 let Marie Pročkpovř z Hájeky, bytem Hřuřovany, 90 let Evženka Šiková z Ozeran, bytem Litoměřice.

Prosinec: 80 let Helena Zemanovř ze Zaričicka, bytem Ťstř n. L., 80 let Mikulř Prošek z Mirošovic, bytem Liběšice, 81 let Světlana Čiřoupkovř z Kyjova, bytem Ťstř nad Labem, 83 let Marie Hubarovř z Mirošovic, bytem Lysř nad Labem, 83 let Helena Lehnertovř z Mirošovic, bytem Vřbice, 85 let Anastaze Opavřovř z Vlkova, bytem Ťstř nad Labem, 86 let Ladě Bohatcovř z Boratína, bytem Štři, 88 let Evženka Ružanková z Vlkova, bytem Litoměřice, 98 let Marie Chadobovř z Boratína, bytem Ťstř.

Všem jubilantům blahopřejeme a do dalších let jim pjeleme pevně zdraví a spokojenost.

Daniela Zelenkovř, jednatelka

Region Žatec

Prosinec: 70 let oslaví Emilie Kodrňcovř ze Žatec, 80 let Libuše Bejřtevcovř, Lužec, 80 let Jiř Vřtrovec, Nový Bor, 81 let Marie Dumovřkř, Malř černoc, 83 let Helena Helbarckř, Zdeně Třebř, 84 Viktorie Karbanovř, Žatec, 86 Vřclav Zamr, Čeradice, nyní Žatec, 87 Antonie Vřsnovř, Žatec, 88 Anna Kořňalovř, Louny, 88 Antonin Mora, Hornřřovice.

100 let v požeňbaném věku se dožívá jediná naše členka ze tčch 20 let nateho sdružení Pani Anastazie Zedňakovř z Podbořan, rodka z Moskovřtiny. Mnohá a blahř lřta do dalších let a hodnř a hodnř Božlho Požeňbání Pani Zedňkovř a také oslavim.

Jubilantům přejče za náš region
Kamila Ondrovř

Region Mariánské Lázně

Teglerová Emilie, 82 let, Těšov-Milkov, 78 let, Zajacovř Emilie, Zandov, 77 let, Šimovř Zofie, Milhostav
Jana Jarostav

Region Březovř

Pani Helena Zvřbřnickř oslavila v sřpnu 2011 své významné životní jřročí 90let!
Zarovň slavi své jřenoty.
My, dvojnř přejřli ji přejeme stře dobř zdravř, bystru mysl a lřsku jejich oeb, vnař k pravukř.
S lřskau Vilma Mgřnovř

Region Praha**Čtvrtě hraví**

Rjčen: 80 let Frantolová Raisa z Novin Českých, nyní Praha 4. 85 let Jiráková Jiřina ze Zdobunova, nyní Praha 6. 84 let doc. MUDr. Maratov Alexandr z Kyjeva, nyní Praha 8. 89 let Nosková Marie z Rovna, nyní Praha 8. 86 let Soprová Marie z Buderšče, nyní Praha 9 Klánovice.

Lístopad: 89 let Beřtová Halina z Rovna, nyní Praha 4, Kčč. 86 let Ing. Demasěk Zdeněk z Terečna, nyní Praha 4-Bránník. 75 let Pířerová Svatoslava z Hlinska, nyní Roztoky u Prahy. 91 let Janovská Anna z Makoviště, nyní Praha 10. 87 let Ing. Lubenský Václav ze Žitoměru, nyní Praha 2. 80 let Luderová Nišla z Pachova, nyní Praha 4. 85 let Marková Ládě z Mělníků, nyní Kaplice. 1. 86 let Olivová Mila z Moštěnice, nyní Hecmí Lichava u České Lipy. 83 let prof. Ing. Satava Miroslav CSc. z Borůvky, nyní Dobruška. 81 let Váňková Vladislava z Ladovky, nyní Ústí nad Labem. 82 let Zeman Rostislav z Nudyže, nyní Techovice-Babčín.

Prosinec: 89 let Blažek Antonín ze Zdobunova, nyní Praha 6. 86 let prof. Ing. Svoboda Václav z Krušavky Zúe z Úžhorodu, nyní Praha 8. 82 let Peterková Libuše z Bociánovky, nyní Praha 8. 79 let Ing. Rufferová Věra ze Zdobunova, nyní Nymburk. 90 let Sýkrová Marie z Moštěnice, nyní Praha 9. 84 let Toušková Emilie z Hučle Č., nyní Praha 6. 88 let Tůmová Marie z Mlýnova, nyní Praha 4. 83 let Živná Marie z Holové České, nyní Řečany nad Labem.

Všem našim jubiliantům hodně zdraví a štěstí přeje za region **M. Prázková**
Všem jubiliantům přeje hodně štěstí a zdraví i Zpravodaj

NAŠE ŘADY OPUSTILI...**Region Výchov**

Dodatečně oznamujeme všem našim krajanům, že naše řady opustily: Vendulka Amoň z Lyskové ve věku nedožitých 90 let, rodák z Martinovky, Bačovský Josef z Hlučína ve věku 83 let, rodák z Martinovky a Šimková Emilie z Výchkova ve věku 82 let, rodáčka z Ledochovky

Posledním rodinám upřímnou soustrast za region vyjadřuje **Ceryň Pávek**

Region Žatec

Jesen psem smutných zpráv bohužel. Dne 25. 9. zemřela Alžběta Menzlová, 86 let z Očínova rodem z Turokovic. I. října zemřel po dlouhé nemoci Vít Polištažek ze Žatce. Pocházel ze Strakova, příslušník Svobodové armády v druhé světové válce ve svých 85 letech.

Dne 18. října zemřel také po dlouhé nemoci Antonín Vaněk ze Žatce, rodák z Hučle, dlouholetý Předseda Obce legiánů a nás v Žatci 89 let. Také prošel frontou z Volyně až do Čech ve Svobodové Armádě.

Nebečká nás opustila naše přítelkyně a dlouhá kolegyně výboru svazu bojuváků

Evičnice Meliková-Horská ze Žatce, rudem z Bludova, také byla příslušnicí Svobodové armády. Zemřela náhle 24. října ve věku nedožitých 87 let.

Všem vzpomínka a pozůstalým upřímnou soustrast projevuje **Kamila Ondrová**

Region Mariánské Lázně

Jako první úmrtí jsme ztratili Ing. Stanislava Hajného z Plzně.

Pozůstalým upřímnou soustrast projevuje **Jiřina Jarošová**

Region Teplice

Dne 27 října jsme se naposledy rozloučili se zakládajícím členem teplického regionu SCVP panem Stanislavem Dvořákem z Věštnan, rodákem ze Svišřova. Čist jeho památce!
Za výbor regionu Teplice
V. Holmanová a Z. Mrázková

Moravskoslezský region

Dne 11. 10 2011 zemřela paní Fabiánová roz. Zedlňáková ve svých nedožitých 74 letech. Paní Fabiánová pocházela z Krupa-Hranice a trvale bydlela ve Studčence.

Kdo jste ji znali, věnujte jí tichou vzpomínku. Upřímnou soustrast všem pozůstalým projevuje **Za region Dr. Vladimír Šimec, předseda a Marie Seitlová, tajemnice**

Region Litoměřice

Dne 23. 10. 2011 zemřela ve věku 79 let paní Lydie Dočkalová z Mírohoště, posledně bytem. Měchov. Dne 24. září 2011 zemřel ve věku 80 let pan Antonín Jelinek z českého Hájce, posledně bytem Sulejovic u Lovosic.

Upřímnou soustrast rodině vyjadřuje **Daniela Zelenková, jednatelka regionu**

Všem rodinám zemřelých vyslovuje upřímnou úsťast i Zpravodaj.

Ještě jedna vzpomínka ...

Před osmdesíti lety se 3. 11. 1931 v Dembravě narodila česká spisovatelka Marie Stryjová.

V roce 1947 se rodina Stryjových utáhla v obci Bažanov na Broumovsku. Studovala na broumovském gymnáziu, kde maturovala v roce 1951. Poté vystudovala na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy.

Prováděla se za historika Bedřicha Loewenstein. Narodily se jim dcery Miriam a Šimona. Paří začala její během studia. Její knihy byly nakladatelsky odmítnuty. V roce 1970 měla vyjít v nakladatelství Svoboda její kniha povídek, kde po nějakém pochybění byli přetučeny úryvky z Knihy Mlč a potom nakladatelka boseďa.

Proč o této spisovatelce píší tak podrobně? Myslíme si, že my, Volýňáci, bychom neměli na tuto naši spisovatelku zapomenout.

S politováním musím konstatovat, že tato vzpomínková akce, se nešťastně nikdo z vedení našeho sdružení.

Za region Broumov Alexandr Štejskal

Bohužel jsme do Zpravodaje nedostali žádné pozvánky, ale rádi bychom nějakou básničku od této spisovatelky od Vás dostali, abychom ji mohli příslušně poslat ve Zpravodaji.

S pozdravem redaktorka.

Příspěvky na tiskový fond říjen 2011

Region Broumov dodatečně uvěřujeme příspěvy došlé v červnu: Věra Mgaždová, Dvůr Králová, 100 Kč, Vilemína Maláková Hřibojedy, 200 Kč, Irena Aušňáková, Dvůr Králová, 100 Kč, Emilie Števková, Žatec, 50 Kč

Region Žatec: Josef Holec, Žatec, 250 Kč, Alexandr Vítězka, Žatec, 100 Kč

Region Šternberk: Milada Koubová, Štěpánov, 300 Kč

Region Šumperk: Ing. Pavel Holec, Petrov, 250 Kč Jiří Jirásk, Šumperk, 300 Kč

Region Chomutov: Benet Vraný, předseda OV ČSBS Chomutov 500 Kč

Region Praha: Darie Savelčíková, Krupka, 100 Kč

Region Moravskoslezský: Dobroslav Janko, 200 Kč, Jiřina Kratošvilová 50 Kč

Oprava z čísla 8
Region Žatec
Anna Čechová Sifem chyběně-299, správně 200 Kč

Příspěvy pro region Moravskoslezský: Alexandr Krnjád, 100 Kč, Rostislav Jirásek, 200 Kč

Oprava v příspěvků na tiskový fond v minulém čísle.
Chybě: pl. Bačovská má být pl. Emilie Machová, 200 Kč

Karlovy Vary 22. 11. 2011

Vážení krajané, kteří chodíte na setkání do Karlových Varů - St. Role, pro Vás je toto oznámení:

V roce 2012 se budeme setkávat v klubovně v Karlových Varech - Staré Roli takto: 31. března, 28 dubna, 26 května, 28 června, 29 září, 27 října, 24 listopadu.

Te zmnění každou poslední sobotu v uvedeném měsíci, vždy od 13.30 hodin.

Všim našim přátelům, vytrvalým členům přeji hezké svátky vánoční. Do nového roku hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Jištěm všech členů našeho regionu přejeje Vám všem, kteří se staráte o činnost Sdružení přejeme hezké Vánoce a zdraví, úspěchy a pohodu v Novém roce.
Helena Horáková

Důležité upozornění! Jelikož se mnají dotazy týkající se názvu a čísla karta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. **Název karta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. Číslo karta: 00000-193791268/0908.** Ješ spřítelna s.s. - Rytířská 23, Praha 1. **Dary můžete poslat na adresu hospodářské Sběrny: Marie Holcová, Podhájký 68/V, 471 24 Mimoně, mobil: 728 361 728.** Prosíme čtenáře, aby nás neopomněli a vzhledem k důležitosti dary našim úsmějným lidem po obdržení účtenky dokladem krajanů! **Neposlávejte v žádném případě peněžité dary na adresu redaktorky! Diky za pochopení. Zúčastnění týkající se evidence členů - změny adres, příslušný nových členů - ukončení členství a věšterá dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: Marie Holcová, Podhájký 68/V, 471 24 Mimoně**

Tisk: Zpravodaj vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají jejich autoři. Vychází jako občanská, šéfredaktorka: Věra Lazarová. Příspěvy nejsou honorovány, noryžádné nakupují se merracemi. Příspěvy zasílejte do 3. ledna následujícího dne na adresu: Věra Lazarová, Šlapácká 191/6b, 190 00 Praha 10, tel.: 274817539. Pošleování území, zaslání povinnosti Česká pošta, s.p. odlišným způsobem Praha 4, nov. 046095 se adresu: B. 1936. Toto číslo vyjde: 25. 11. 2011